

Diumenge XVIII (A) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 14,13-21): En aquell temps, quan Jesús rebé la nova de Joan Baptista, se n'anà en una barca tot sol cap a un lloc despoblat. Així que la gent ho va saber, el seguiren a peu des de les seves poblacions. Quan desembarcà, veié una gran gentada, se'n compadí i va curar els seus malalts.

Arribat el capvespre, els deixebles s'acostaren a dir-li: «Aquest lloc és despoblat i ja s'ha fet tard. Acomiada la gent, i que vagin als pobles a comprar-se menjar». Però Jesús els respongué: «No cal que hi vagin. Doneu-los menjar vosaltres mateixos». Ells li diuen: «Aquí només tenim cinc pans i dos peixos». Ell els digué: «Porteu-me'ls aquí».

Llavors va manar que la gent s'assegués a l'herba, prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, digué la benedicció, partí els pans, els donà als seus deixebles, i ells els donaren a la gent. Tots en van menjar i quedaren saciats. Després van recollir els bocins de pa que havien sobrat i n'ompliren dotze cistelles. Els qui n'havien menjat eren uns cinc mil homes, a més de les dones i les criatures.

«Porteu-me'ls aquí»

Fr. Roger J. LANDRY
(Hyannis, Massachusetts, Estats Units)

Avui, Jesús ens mostra fins a quin punt Ell desitja involucrar-nos en el seu treball de redempció. Ell, que ha creat el cel i la terra a partir del no res, podia —de la mateixa manera— fàcilment haver creat un gran banquet per tal de sadollar aquella

multitud.

Però preferí fer el miracle tot partint de l'única cosa que els seus deixebles podien lliurar-li. «Aquí només tenim cinc pans i dos peixos» (Mt 14,17), li digueren. «Porteu-me'ls aquí» (Mt 14,18), els respongué Jesús. I el Senyor va fer la multiplicació d'aquest modest recurs —ni tan sols suficient per a una família normal— per a alimentar a unes 5000 famílies.

El Senyor procedí així d'igual manera en la celebració de les noces de Canà. Ell, que creà tots els mars, podia fàcilment haver omplert amb el vi més selecte aquelles gerres de més de 100 litres, tot partint de zero. Novament, però, preferí involucrar les seves criatures en el miracle, tot fent que, en primer lloc, omplissin d'aigua els recipients.

I, el mateix principi, podem apreciar en la celebració de l'Eucaristia. Jesús no comença del no res, ni tampoc a partir de cereals o de raïm, sinó del pa i del vi, que ja incorporen en si mateixos el treball de les mans humanes.

El difunt Cardenal Francesc Xavier Nguyen van Thuan, presoner dels comunistes vietnamites des de 1975 fins al 1988, es preguntava com podria afavorir el Regne de Crist i preocupar-se del seu ramat mentre intentava sobreposar-se al brutal sofriment del seu aïllat confinament. I, tot assabentant-se del poc que podia fer des de la cel·la de la seva presó, pensà que, si més no, cada dia, podria oferir al Senyor els seus “cinc pans i dos peixos”, i deixar que Déu fes la resta. I el Senyor multiplicà aquells petits esforços tot convertint-los en un testimoni que ha inspirat no solament els vietnamites, sinó tota l'Església.

Avui, el Senyor ens demana a nosaltres —els seus moderns deixebles— que “donem a la gent quelcom d'aliment” (cf. Mt 14,16). No importa que sigui poc o molt el que tinguem: donem-lo al Senyor i deixem que Ell continuï a partir d'això.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

•

«Només acostumava a caminar al capvespre, em passejava a la vora del mar, perquè així és com ordinàriament cerco un repòs després del meus treballs» (Sant Gregori Nazianzè)

-

«La creació s'adreça envers el dissabte, cap al dia en què l'home i la creació entera participen en el descans de Déu, en la seva llibertat» (Benet XVI)

-

«Així com Déu «acabà la seva obra el dia setè i, en aquest dia setè, reposà de tota l'obra que havia fet» (Gn 2,2), també la vida humana té el ritme del treball i el descans (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.184)